

ljave, si pokliče „mehrere Bürger von Laibach“ na pomoč, da mu pošljejo kak „Eingesendet“. Tako manevrira spet zoper g. Svetca, da se je predrznil zagovornik biti društva Sokolovega, ko je tožilo nesramni dopis iz Ljubljane v stari „Pressi“, in da v zagovoru svojem ni rožic sadil nemškutarenju ljubljanskemu. Zato primejo Svetca zdaj „mehrere Bürger“, češ, da Ljubljana ne potrebuje magistratnega komisarja, ki je celo leto na Dunaji, ki ne pozná policijskega opravilstva itd. Gosp. Svetčeva edina pregreha, da ga „Tagblatt“ obira, je ta (in to ves svet vé), da ne stoji v vrsti Tagblattovih „mehrere Bürger“, sicer bi g. Dežman in njegovi prijatli Kromer, Brolich in Derbič morali vedeti, da so bili 5 ali 6 let na Dunaji v državnem zboru in jih nobeden ni pozival, naj popustijo svoje službe. Da pa g. Svetec ni tak policista, kakor ga hoče imeti „Tagblatt“, to mu ravno v mestu in po deželi daje veljavo, ker prva zapoved tudi tej službi je: pravica. Sicer pa rečemo le to: Naj tisti „mehrere Bürger“ stopijo z odprtim vezirom pred svet, da jih pozná g. Svetec in jih poznamo drugi, kajti sè zakotnimi napadniki se noben pošten človek ne boruje! — Imenujte se, da vemo, kdo ste, da potem preračunimo, koliko davka plačujete v mestno blagajnico „am Zinskreuzer und Bierzuschlag“!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Dunajski državni zbor je 10. dan t. m. začel spet svoje delovanje, in isti dan se je končal s kralje-

vim ogovorom zbor ogerski, ki je 3 leta trajal in se po novih volitvah poslancev neki sopet začne maja meseca 1869. leta. Res marsikaj je dovršil ogerski zbor, na vso moč je vodo vodil na svoj mlin; al najvažnejšo stvar je zanemaril — Srbom, Slovakom, Rumunom in Nemcem ni dal narodne ravnopravnosti in dokler te ni, stoji ogerska „država“, kakor je rekel srbski poslanec, le na pesku. Hrvatom je v baronu Bedekoviću naklonil lastnega ministra, in v baronu Rauch-u civilnega bana, — a vendar je tužna Hrvatska. — 8. dne t. m. je bila že večkrat omenjena nova vojaška postava oklicana, iz ktere prinesemo drugi pot poglavitne reči. Isti dan je bil oklican cesarjev ukaz do armade, v katerem Njih Veličanstvo vojakom živo na srce poklada novo postavo. „Cesarstvo potrebuje mirú; skušati moramo, da ga ohranimo“. S temi besedami začelja cesar svoj armadni ukaz. To so zlate besede, skoz in skoz resnične. Da bi le obveljale! Al če pogledamo, kar se kuha med turško in grško vlado, — kar se pripravlja v Rumuniji, na Španjskem, Francozkem in Laškem, in kako se Bismark suče v Prusiji — vse kaže na oblačno nebo. — Ažijo srebra je danes 18^{1/2}.

Vabilo.

V nedeljo dopoldne ob pol enajstih se bodo v čitalnici delila oblačila ubozim otrokom. Vsi, ki so darovali v ta namen, so vljudno vabljeni k tej delitvi. Odbor.

Listnica vredništva. Gosp. J. P. v Bel. grad.: Prosimo pismo.

Vabilo na naročbo „Novic“ za 1869. leto.

„Novice“ slovó jemaje od 26. tečaja mislijo, da ne morejo poštenejše priporočati se za naročbo novega tečaja, nego da rekó, da ostanejo to, kar so bile vsa pretekla leta — učiteljice in voditeljice narodu slovenskemu na mnogovrstnem polji. Da so v političnih zadevah najhujši trn pèti nemškutarski, — da nasproti premalo razsajajo drugim, — to dobro vedó; al ne uni ne ti nas preverili ne bodo, da postopanje naše ni pravo. Pustivši vsacemu svoje mnenje, ne damo si siliti družega sebi. Zraven tega, da „Novice“ po čedalje veči omiki ljudstva našega hrepenijo po zboljšani materialnega blagostanja njegovega, bila jim je tudi zvesta skrb za to, da se naš narod, po mnogoletnem poptujčevanju zeló zbeگان, dramí k zavednosti narodni, ki mu je potrebna v napredek. Edinost med nami Slovenci: to je bilo iskreno prizadevanje „Novic“ skozi 26 let — zato so s posebno skrbjo odvrčale vsak prepír, vsak razpor, ki je na dobro le nasprotnikom našim, na veliko škodo pa materi Sloveniji sami. Popolna narodna ravnopravnost in s to vred poštena svoboda v socialnem življenju do tiste meje, da se nikakor ne žalijo svetinje katoliške vere našega ljudstva: to je politično gêslo „Novicam“ bilo in to jim bode. In ker je v mnogonarodni Avstriji prvi pogoj svobodi vseh narodov ta, da se vsacemu narodu brez izjeme dadó enake národne pravice, tedaj vidijo „Novice“ srečo in mir Avstrije še le v tem, da se sprava (ausgleich) dovrši z vsemi narodi njenimi, naj so takraj ali unkraj Litave. Kakor je Avstrija po hudem nasprotovanju iz centralizma vendar-le prestopila v dvalizem, tako je upati, da po vsestranski spravi iz dvalizma prestopi v pluralizem, to je, v federalizem, kateri bi Avstriji večo centralno moč dal, nego jo jej daje zdaj ogerski dvalizem. — S tega stališča bodo presojevale tudi vprihodnje vse, kar se bo godilo tù in tam vprihodnje.

S takimi misli stopijo „Novice“ v 27. tečaj — ter vabijo narod naš k novi naročbi, in ob enem prosijo prijatle svoje, po vseh pokrajinah slovenskih bivajoče, duševne podpore s peresom svojim tudi vprihodnje. Že je pripravljeno lepo gradivo za novo leto in med družim naznanjamo v veselje brezštevilnih častiteljev njegovih to, da je slavni Koseski „Novicam“ poslal prevod peterih izvrstnih ruskih Puškinovih pesem, ki se bojo brž ob novem letu tiskati začele.

„Novice“ z „oglasnikom“ vred veljajo

po pošti za celo leto 4 gold. 20 kr. — v tiskarnici za celo leto 3 gold. 60 kr.

po pošti za pol leta 2 gold. 20 kr. — v tiskarnici za pol leta 1 gold. 80 kr.

po pošti za četrt leta 1 gold. 15 kr. — v tiskarnici za četrt leta — 90 kr.

Za pošiljanje na dom v Ljubljani se plača za celo leto 36 kr., za preuredbo napisa med letom 10 kr. Naročnina se pošilja tiskarnici Blaznikovi v Ljubljano.